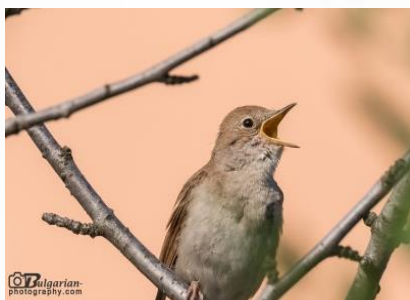

ЕЗОВИ

Славей и сокол

Езоп

Славей, кацнал на едно високо дърво, пеел според обичая си. Зърнал го сокол, който търсел храна, спуснал се и го грабнал. Захванал славейта в предсмъртния си час да се моли да го пусне. Изтъквал, че той не достига да запълни стомаха на един сокол; че соколът, когато се нуждае от

храна, трябва да се насочва към по-едрите птици. А соколът го прекъснал с думите:

– Та аз толкова ли съм глупав, че да изпусна от ръцете си готовата храна и да гоня някаква въображаема?

Така и между хората: безразсъдни са тези, които в надеждата си да получат нещо повече изпускат това, което е в ръцете им.

Източници:

Текст – <https://chitanka.info>

Изображения – <http://bulgarian-photography.com>

<http://www.floranimal.ru>

<https://knizhen-pazar.net>

Изготвил: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“

Проверил: Диляна Гаджева, ментор по проекта